

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 636/2022-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou URBAN GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Malacky v konaní sp. zn. 27 C 98/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu elektronickou formou 15. júla 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 98/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“). Tiež navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie v sume 6 800 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z poradí piatej ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že žalobou doručенou okresnému súdu 2. februára 2017 sa domáhal určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, okresný súd rozsudkom z 11. júna 2020 žalobu zamietol a Krajský súd v Bratislave na odvolanie sťažovateľa rozsudkom č. k. 16 Co 140/2020 z 29. júna 2021 rozsudok okresného súdu potvrdil. V merite prejednávanej veci bolo právoplatne rozhodnuté 25. augusta 2021 a okresný súd o výške trov konania rozhodol uznesením z 9. februára 2022, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, pričom namieta, že do podania ústavnej sťažnosti nebolo o podanej sťažnosti rozhodnuté.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákon o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákon o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákon o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákon o ústavnom súde.

4. Podľa rozhodovacej praxe ústavného súdu procesná úprava § 55 zákona o ústavnom súde predikuje situácie, keď je návrh na konanie pred ústavným súdom neprípustný. Ide o negatívne podmienky konania pred ústavným súdom, z čoho vyplýva odmietnutie návrhu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. Negatívne podmienky bránia uskutočniť konanie a vydať meritórne rozhodnutie. Patria k nim predovšetkým podmienky, ktoré vymedzujú, kedy sa prerokovanie inak spôsobilého návrhu nepripúšťa. Zákon o ústavnom súde v dikcii § 55 rozoznáva až štyri podmienky neprípustnosti návrhu (m. m. III. ÚS 402/2021).

5. Prvá podmienka obsiahnutá v § 55 zákona o ústavnom súde sa týka takej veci, o ktorej už ústavný súd meritórne (teda nie procesne, okrem prípadu uvedeného v § 212 zákona o ústavnom súde) rozhodol (ide o tzv. prekážku veci právoplatne rozhodnutej – *res iudicata facit ius*). V tejto súvislosti sú meritórnymi rozhodnutiami aj tzv. kvázi meritórne uznesenia, ktorými síce ústavný súd návrh odmieta pre zjavnú neopodstatnenosť, ale v skutočnosti vec meritórne prerokuje a negatívne pre navrhovateľa aj rozhodne, čo je prípad sťažovateľa (m. m. II. ÚS 13/2021, III. ÚS 402/2021).

6. Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O takú prekážku by nešlo, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci (napr. I. ÚS 510/2019, I. ÚS 545/2019, I. ÚS 33/2020, II. ÚS 4/2020, II. ÚS 141/2020, II. ÚS 312/2021, IV. ÚS 262/2020).

7. Z vlastnej rozhodovacej činnosti je ústavnému súdu známe, že sťažovateľ namietal porušenie svojich práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní už štyrmi predchádzajúcimi ústavnými sťažnosťami. V poradí prvú ústavnú sťažnosť ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 441/2020 z 22. septembra 2020 (právoplatným 9. októbra 2020) odmietol ako zjavne neopodstatnenú, druhú ústavnú sťažnosť sťažovateľa uznesením č. k. II. ÚS 13/2021 z 21. januára 2021 (právoplatným 2. februára 2021) odmietol ako neprípustnú, tretiu ústavnú sťažnosť sťažovateľa uznesením č. k. II. ÚS 129/2022 zo 16. marca 2022 (právoplatným 25. marca 2022) odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd o štvrtej ústavnej sťažnosti (vecne identickej so súčasnou ústavnou sťažnosťou, prednostne v sťažnostnej narácii namietajúcej absenciu rozhodnutia o sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov napadnutého konania, pozn.) už rozhodol uznesením č. k. III. ÚS 442/2022-17 z 28. júla 2022 (právoplatným 10. augusta 2022) tak, že ju ako zjavne neopodstatnenú odmietol. Identickosť v poradí štvrtej a piatej ústavnej sťažnosti sa umocňuje aj v materiálnej rovine, keďže ústavný súd

v bode 11 uznesenia č. k. III. ÚS 442/2022-17 z 28. júla 2022 konštatoval, že o sťažnosti sťažovateľa podanej proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka okresného súdu č. k. 27 C 98/2017 z 9. februára 2022 bolo rozhodnuté uznesením sudcu okresného súdu č. k. 27 C 98/2017 z 15. júla 2022. V záujme náležitého poskytnutia ústavnoprávnej ochrany ústavný súd aj v prípade prerokovávanej piatej ústavnej sťažnosti uskutočnil vlastný prieskum a zistil, že uznesenie okresného súdu z 15. júla 2022 nadobudlo 3. augusta 2022 právoplatnosť, čím bolo napadnuté konanie ako celok právoplatne skončené.

8. Vzhľadom na to, že ústavná sťažnosť sa týka veci, o ktorej ústavný súd už v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 442/2022 rozhodol, bolo potrebné ju odmietnuť ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde.

9. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. novembra 2022

Miloš Maďar
predseda senátu